

CBE 17-2010, weigering dispensatie verlening

UITSPRAAK

in het geding tussen mevrouw X te Y, hierna ook te noemen appellante,

en

de examencommissie Technische Bedrijfskunde, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van 23 februari 2010 om appellante geen dispensatie te geven van de zgn. 30-45 maatregel en derhalve niet toe te laten tot 2^e jaars-vakken.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 23 februari 2010 waarbij het verzoek van appellante om te worden toegelaten tot 2^e jaars-vakken wordt afgewezen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een zitting op maandag 3 mei 2010, waarbij appellante in persoon is verschenen, vergezeld door dr. Z., die door de studierichting aan appellante als vertrouwenspersoon is toegewezen, en waarbij verweerder is verschenen in de persoon van drs. W., voorzitter van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante dient op 25 januari 2010 per mail bij verweerder het verzoek in om in het tweede semester te worden toegelaten tot 2^e jaars-vakken. Het verzoek gaat vergezeld van een positief advies van de studieadviseur. Verweerder wijst het verzoek af bij besluit van 23 februari 2010. Op 19 maart 2010 tekent appellante beroep aan tegen dit besluit, waarna op 1 april een schikkingsgesprek volgt. Dit gesprek leidt niet tot een schikking. Op 15 april dient verweerder een verslag van het schikkingsgesprek in. Dit verslag dient tevens als verweerschrift. Uit dit stuk blijkt dat verweerder appellante, in afwachting van de uitspraak van het College van Beroep voor de Examens (CBE) voorlopig toelaat tot 2^e jaars-vakken. Nadien dient verweerder bij brief van 29 april 2010 nog enige stukken in, die reeds aan appellante bekend zijn.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals dat blijkt uit het beroepschrift en uit het verhandelde ter zitting komt, samengevat, op het volgende neer. Verweerder beroept zich op een brief van het Faculteitsbestuur van 13 januari 2010. Echter, deze brief is een interpretatie en kan niet prevaleren boven de duidelijke bewoordingen van de artikelen 4.3 en 4.4 van de toepasselijke Onderwijs en Examenregeling (OER). Die bewoordingen verzetten zich niet tegen voorwaardelijke toelating tot 2e jaars-vakken als de student in de loop van het jaar het minimaal vereiste aantal van 30 EC haalt. Appellante heeft in het najaar van 2008 studievertraging opgelopen wegens privé problemen in de relationele sfeer. Nadien heeft zij het studieritme goed opgepakt en de opgelopen achterstand grotendeels ingehaald. Door een blokkade op 2e jaarvakken als gevolg van de gehanteerde interpretatie van de zgn. 30-45 regeling, als vastgelegd in de artikelen 4.3 en 4.4 OER, in combinatie met het beperkte aanbod van 1^e jaars-vakken in het tweede semester, loopt appellante een onnodige en onevenredige vertraging op. **Verweerder** heeft zich blijkens de brief van 23 februari 2010, het verslag van het schikkingsgesprek annex verweerschrift en het verhandelde ter zitting als volgt verweerd. Nu er een brief van het Faculteitsbestuur ligt met een bepaalde interpretatie van de artikelen 4.3 en 4.4 OER kan verweerder dit niet naast zich neerleggen. Die

interpretatie heeft tot strekking dat het minimaal vereiste van 30 EC aan het begin van het studiejaar moet zijn behaald om voorwaardelijk te worden toegelaten tot 2^e jaarsvakken. Indien de 30 EC in de loop van het studiejaar worden bereikt kan dit, aldus genoemde brief, niet alsnog tot voorwaardelijke toelating leiden. De andere examencommissies binnen de Faculteit Wiskunde en Natuurwetenschappen houden zich, volgens informatie van een functionaris van het Faculteitsbestuur, aan deze interpretatie. Indien verweerder daarvan zou afwijken zou dit leiden tot rechtsongelijkheid binnen de faculteit hetgeen onwenselijk is. Ook weegt mee dat appellante de vertragende omstandigheden eerst achteraf aan de studieadviseur heeft gemeld en dat objectieve meting van de ernst niet mogelijk is. Erkend wordt dat appellante inmiddels blijkt geeft van een goed studieritme en dat zij door de beslissing van verweerder verdere studievertraging oploopt.

V. Beoordeling

Artikel 4.4, eerste lid, OER Faculteit Wiskunde en Natuurwetenschappen regelt dat studenten die zich voorbereiden op het propedeutisch examen en 30 EC hebben behaald, onder voorwaarden worden toegelaten tot het tweede jaar. De voorwaarden betreffen het inhaalprogramma met betrekking tot de ontbrekende propedeutische vakken. Deze regeling wordt wel aangeduid met de 30-45 regeling, mede omdat 45 punten recht geven op onvoorwaardelijke instroom in het tweede jaar (artikel 4.3 OER). Bij brief van 13 januari 2010, gericht tot de opleidingsbesturen van de faculteit, heeft het Faculteitsbestuur bij wijze van interpretatie aan deze bepaling de beperking toegevoegd dat de 30 punten moeten zijn behaald aan het begin van het studiejaar. Indien deze grens wordt bereikt in de loop van het studiejaar kan dit niet alsnog leiden tot voorwaardelijke toelating tot het 2^e jaar. Het College maakt twee kritische opmerkingen van formele aard bij deze brief. In de eerste plaats maakt de brief geen melding van overleg met de Faculteitsraad, terwijl ingevolge artikel 9.38 Wet Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (WHW) dit medezeggenschapsorgaan instemmingsrecht heeft op de OER. Ook als de artikelen 4.3 en 4.4 op voordracht van het College van Bestuur in de OER zijn opgenomen zou het in de rede hebben gelegen dat het Faculteitsbestuur over een zo vergaande interpretatie als hier aan de orde, overleg zou voeren met de raad. Verder blijkt uit niets dat de brief onmiddellijk en op deugdelijke wijze aan de studenten bekend is gemaakt, terwijl hun rechtspositie hierdoor in de loop van het studiejaar een aanzienlijke wijziging ten nadele ondergaat. Wat betreft het door verweerder genoemde argument van de rechtsgelijkheid binnen de faculteit merkt het CBE op dat de rechtsgelijkheid niets afdoet aan de eis van deugdelijke totstandkoming en bekendmaking van een maatregel.

Ook de beslissing van verweerder roept bij het College bedenkingen op. De relationele problemen van appellante, leidend tot studievertraging, speelden zich af in het najaar van 2008. Nadien heeft zij een deugdelijk studieritme ontwikkeld en een deel van de achterstand ingehaald, zij het dat zij op 1 september 2009 net niet de vereiste 30 punten had behaald. Zij bereikte dit aantal wel in de loop van het eerste semester. In het tweede semester worden slechts 2 voor haar relevante 1^e jaarsvakken aangeboden, zodat zij in die periode weinig voortgang kan maken. Het CBE meent dat al deze omstandigheden bij de beslissing in het concrete geval in aanmerking moeten worden genomen. Het College vindt het moeilijk aanvaardbaar dat een achterstand opgelopen in het eerste semester van een bepaald studiejaar op deze wijze doorwerkt tot in het tweede semester van het opvolgende studiejaar. Ook weegt voor het College mee dat de studieadviseur aan het verzoek van appellante een positief advies heeft verbonden. Het CBE komt op grond van het bovenstaande tot de conclusie dat het besluit niet in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

- verklaart het beroep gegrond;
- beslist dat verweerder binnen 14 dagen een nieuw besluit moet nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 31 mei 2010 door mr. M. Dissel – van Erp, voorzitter, prof. dr. R. Broer, mr. M.C. Christen, dr. H.A. Schuil en N. Folkertsma leden, in tegenwoordigheid van mr. C.J. Noordzij, secretaris.

secretaris

voorzitter

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de sector bestuursrecht van de arrondissementsrechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats in Nederland heeft.